

fers¹), maar er verdween veel méér. Medio oktober sloten Fiebigs staf en de staf van de *Heeresgruppe B* een overeenkomst die inhield dat het Vijftiende Duitse Leger alles zou krijgen wat men in magazijnen in het westen des lands nog kon vinden en dat de voorraden in Twente, met inbegrip van wat daar nog werd geproduceerd, in een verhouding 2 : 1 verdeeld zouden worden tussen het Vijftiende Leger en de *Erste Fallschirm-Armee*; bovendien werd toen een commissie gevormd die op zoek zou gaan naar nog niet ontdekte textieldepots. Eind oktober gaven voorts Seyss-Inquart en Fiebig aan een van Seyss-Inquarts provinciale *Beauftragten*, *Oberbereichsleiter* H. O. A. E. Sellmer (de man was tevens *SS-Obersturmbannführer*), opdracht 'die Ausräumung der Textil-, Bekleidungs- und Schuhwaren-Einzel- und Grosshandelsgeschäfte sowie der Einzel- und Grosshandelsgeschäfte in medizinischen Einrichtungen und Geräten vorzunehmen'; wat de *Wehrmacht* daaruit nodig had, zou aan haar ter beschikking worden gesteld, de rest zou naar Duitsland verdwijnen.² Van december af deelden de *Waffen-SS* en de *Ordnungs- en Sicherheitspolizei* in de buit, Rauter persoonlijk mocht in januari een graantje meepikken: Sellmer deed toen zijn best, grijze en blauwe stof voor hem te vinden waaruit drie herencostuums vervaardigd konden worden. De 'Aktion Sellmer' had toen overigens een breder werkkterrein gekregen: zij mocht alle eindproducten en bovendien metalen gaan vorderen.³ Vaak schakelde zij daarbij uit de Nederlandse onderwereld afkomstige tipgevers in, die 10% van de waarde als premie uitbetaald kregen. Over cijfers met betrekking tot de 'Aktion Sellmer' beschikken wij niet.

Wèl is enig cijfermateriaal bewaardgebleven over de grootste Duitse roofactie die vooral in de laatste maanden van '44 is uitgevoerd: de actie waarbij Fiebig uit bezet Nederland al datgene liet wegslepen wat voor de Duitse oorlogsproductie (met inbegrip van het vervoerwezen) van belang was. Ook deze actie was al vóór de grote Geallieerde luchtlandingen en de afkondiging van de Spoorwegstaking (17 september) be-

¹ De Stichting Centrale Voorziening, in '40 oorspronkelijk opgericht om de slachtoffers van de verwoesting in het centrum van Rotterdam te helpen, slaagde er in, een nood-distributie-organisatie op te richten met Veenendaal als centrum. Contacten met de textielindustrie en -groothandel stelden de Stichting in staat, tussen 17 september '44 en de bevrijding voor een waarde van ca. f 3 mln onder de bevolking te distribueren; ook aan illegale groepen en de op de Veluwe ondergedoken *Airbornes* (zij hadden dringend burgerkleding nodig!) werd hulp verleend. ² *RK, GK FiWi, Hauptabt. Wirtschaft: 'Vermerk 'Aktion Sellmer'*, 31 okt. 1944. ³ Edele metalen waren al eerder weggesleept in opdracht van Fiebig, bijvoorbeeld de volledige voorraad van de Rijksmunt: o.m. zilver ter waarde van f 2,6 mln.